



# FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 7 - 13 aprilie 2019

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

[www.parohiasfantulgheorghe.ro](http://www.parohiasfantulgheorghe.ro)

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

**Liturghia Înaintesfințitelor**  
miercuri, 10 aprilie 2019; ora 12.00

**Acatistul Maicii Domnului**  
sâmbătă, 13 aprilie 2019, ora 18.00

**Pomenirea tuturor morților**  
sâmbătă, 13 aprilie 2019, ora 19.00

## COLECTĂ DE ALIMENTE

Caritas Eparhial Oradea demarează colecta de alimente, Deschide ușa inimii tale, în perioada **31 martie - 21 aprilie 2019**, în fiecare duminică din Postul Mare.

Puteți lăsa la biserică alimentele aduse de acasă.

Mulțumim tuturor celor care ne vor sprijini în desfășurarea acestei colecte.

## CONCERT CORAL PREPASCAL

Episcopia Română Unită cu Roma Greco-Catolică de Oradea, Parohia Oradea I, în colaborare cu Asociația Corală „Voces” vă invită **duminică, 7 aprilie a.c., ora 19.00, în Catedrala „Sfântul Nicolae”** din Oradea la **Concertul Coral Prepascal de muzică sacră.**

Concertul este susținut de Corul de Cameră „Voces” Oradea, dirijat de lect. Univ. Dr. Carmen Rus, și are în program un vast repertoriu de opere sacre compuse de nume precum: Dan Voiculescu, Pascal Bentoiu, Gherghe Cucu, Nicolae Lungu, Sabin Drăgoi, Gavriil Musicescu, Giovanni Pierluigi da Palestrina, Claudio Monteverdi, Ola Gjeilo, Serghei Rahmaninov.

În deschiderea concertului va interpreta Corul Catedralei Greco-Catolice „Sfântul Nicolae” Oradea, dirijat de prof. Nicoleta Țâmpu.

Intrarea este liberă.

Sunteți așteptați cu mare drag!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Tudor Crăciun, Ion Naom, Paul Todorean și Călin Roșu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cât de repede ne pierdem busola, noi oameni din această Vale a Lacrimilor. Ajunge o nimica toată pentru a ne întoarce ochii de la Dumnezeu, pentru a ne lăsa fascinați de iluzii, ispite sau demnități de altă natură decât cea divină. În perioada Postului Mare se insistă tocmai din acest motiv pe trezirea din amorțeală, cerută cu evlavie în rugăciunea sfântului Efrem Sirul “nu-mi da mie spiritul trândăviei”, fiindcă de multe ori nu realizăm că suntem într-o stare critică din punct de vedere sufletește, că am făcut atâtea concesii încât nu mai distingem bine limitele. Se insistă de asemenea pe o revenire la esențial și la lucrurile cu adevărat importante din viața noastră, când tot în rugăciune cerem să fim eliberați de “grija de multe”, mai ales atunci când suntem dispersați într-o mie de activități în fiecare zi și sărim de la una la alta uitând aproape de noi înșine. Suntem împrăștiați și atunci când cuvintele noastre nu mai reflectă tiparul Cuvântului Dumnezeiesc, devenind un fel de dispersie de energie personală, de negativitate sau de pură vanitate, reintrând în ceea ce aceeași rugăciune a lui Efrem numește “grăire în deșert”. Avem, în sfârșit, “iubirea de domnie” pe care o putem contempla și prin contextul evangheliei de astăzi, deoarece imediat după eliberarea tânărului, Isus vorbește despre patima și moarte Lui, în timp ce ucenicii, fără a-i da prea multă atenție, încep să se certe neștiind care e cel mai mare dintre ei. Facem și noi la fel atunci când ne lăsam flățați sau chiar ne luptăm pentru falsele demnități și ranguri ale acestei lumi.

Postul Mare și pericopa de astăzi, ne aduc și nouă aminte că suntem cu toții mai mult sau mai puțin atinși de spiritul surd și mut. Suntem surzi, fiindcă la fel ca ucenicii care nu înțeleg cuvintele Mântuitorului, nici noi nu auzim sau nu înțelegem cu adevărat. Și nu auzim fiindcă alegem să ascultăm altceva, precum Adam care își întoarce fața de la Dumnezeu pentru a asculta glasul șarpelui. Este momentul în care intrăm în logica ispitei și a cochetării cu păcatul și suntem ca niște musculițe atrase de picăturile lucitoare ale anumitor flori, ce par nectar dar se dovedesc o teribilă capcană. Suntem de asemenea prinși și de spiritul mut, atunci când pe urmele ucenicilor nu întrebăm, nu vorbim cu Singurul care are răspuns la toate întrebările și problemele noastre existențiale. Ar merita să verificăm cam cât, dintr-un total de 24 de ore dedicăm lui Dumnezeu. Vom descoperi foarte probabil că deși spunem des “Doamne ajută” sau “Doamne îndură-te de noi” sau “Doamne fi cu noi”, de fapt nu prea suntem noi cu Dumnezeu. E ca și când am cere ajutorul medicului dar de câte ori avem o programare să ne găsim altceva de făcut, amânând la nesfârșit o vindecătoare întâlnire.

Suntem cu toții luați de aceleași valuri, mânați de aceleași furtuni, asuprați de aceleași regrete și remușcări, de a fi trădat, într-un fel sau altul Iubirea răstignită pe Cruce. Tocmai de aceea rugăciunea prietenului nostru Efrem se încheie spunând: “Așa Doamne, dăruiește-mi mie să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu.” Amin!